

นางสงกรานต์ 2567 นางมโหธรเทวี

กำเนิดวันสงกรานต์

KU 27

ประเพณีไทยเราเล่าสืบสาน
สืบต่อเนื่องเรื่อกราบไว้มากมาย

ประเพณีสำคัญควรกล่าวถึง
วันปีใหม่ไทยเรางดงามพา

วันปีใหม่ไทยนั้นวันสงกรานต์
วัฒนธรรมดีงามเอกราชอันดี

สงกรานต์นั้นที่มาจากภาษาสันสกฤต
ตามความเชื่อชาวเอเชียหลายชาติมี

ประเพณีตรุษสงกรานต์ที่ต่างต่อ
สงกรานต์ปีใหม่อันมีเอิบใจ

กำเนิดวันสงกรานต์เล่าขานไซ
เป็นเรื่อกราบชาติกรรมบาล

ครั้งโบราณนานเบ็มหลางหลาย
นับบูญ่าตายายเสด็จต่อมา

เป็นวันตั้งสติขึ้นดูขจรจรษา
เป็นเวลาเรื่อเรื่อขึ้นล้มพันนั

ประเพณีมีมานางงานสร้างสรรค
สืบต่อกันผ่านเวลามาแรมปี

เป็นนิมิตเคล็ดอันย้ายจักรราศี
เรื่อต้นปีพ้องกันวันตรุษไทย

กราบขอพรแม่พ่อวันเสด็จใส
ยิ้มแย้มให้สุขสันต์วันสงกรานต์

จารึกไว้ที่วัดโพธิ์เป็นหลักฐาน
เทพบุตรพระอินทร์ประทานสู่โลกา

ธรรมบาลกุมารนั้นแก่งอาจ
เรียนไตรเภทบถกมจลตลวิธา

ความสามารถเข้าใจในบักษา
ตอบปัญหาทุกอย่างกระจ่างพลัน

มาวันหนึ่งทำอุกปิถพรหมตามปัญหา
ราศีศันอยู่ทีใด ในหนึ่งวัน

ประลองปัญญาสามข้อ ไม่เทหัท
ทำพณันตัตเตียรให้เลี่ยนตาย

ธรรมบาลกุมารรับคำทำ
หาคำตอบเพื่อมิให้จิตวาย

ขอเวลาเจ็ดวันรับขณชวาย
ต้องใจหายหกวันลับอัปปัญญา

นอนพักใต้ตาลใหญ่ใครครวญคิด
พูดคุยเป็นคำตอบสมอุรา

สงบจิตได้ยั้งเสียงบักษา
ให้ปริดาจำไว้ในพันที

ครบเจ็ดวันอุกปิถพรหมสิงทวงถาม
ราศีเข้าอยู่ที่หน้าบุญทอ

ธรรมบาลกุมารตอบความตามบักษี
ล้างหน้ามีความสุขอยู่ทุกวัน

ยามเที่ยงมีราศีอยู่ที่อก
ยามเย็นราศีที่เท้าเป็นล้าคัลย

พรมเครื่องหอมบั้งบักให้สุขสันต์
จึงล้างเท้าทุกวันก่อนนิทรา

ทำอุกปิถพรหมแพ้วพ่ายในการตอบ
ก่อนตัตเตียรขอพบพระธิดา

จึงต้องมอบจิตไว้ให้วองหา
คือนางฟ้าเจ็ดองค์จงทำตาม

เนื่องด้วยเสียรของทำอุกปิถพรหม
หากตกบนแผ่นดินเกิดไฟลาม

รวมเอาคมลั้งไมติที่เกรงขาม
และเมื่อยามโยนในอากาศขาดฝนพลัน

ถ้าทั้งองมหาสมุทรรน้ำจะแห้ง
ธิดาทั้งเจ็ดมีหน้าทีลัดเบเลี่ยนกัน

อิทธิฤทธิ์ล้าแดงนำโคกคัลย
ดูแลเสียรล้าคัลยในทุกปี

เรื่องของนางสงกรานต์ตำนานว่า
ร่วมทำบุญตักบาตรประเพณี

แต่โบราณนานมาสร้างราศี
ทำความดีเสริมบุญหนุนแก่ตน

สร้างน้ำพระที่บ้านและที่วัด
รดน้ำผู้ใหญ่ขอพรเป็นมงคล

บังสุกุลอัฐิแต่ญาติสร้างกุศล
สร้างบุญตบปลั้วยนรกและปลั้วยปลา

มีบุญอันขมทรายไปเข้าวัด
เหล่าชาวบ้านร่วมรดน้ำโมทนา

หรือมีวัดแห่งพระบุญนักหนา
ญาติพี่น้องต่างมาพบหน้ากัน

วันสงกรานต์งานวัดนัดสืบสาน
เหล่าเด็กน้อยคอยเล่นเป็นสำคัญ

การละเล่นพื้นบ้านทฤษฎีธรรม
ความผูกพันญาติมิตรสนิทใจ

นิยมเล่นกีฬาฟุตบอลแข่ง
งูกินหางชกเยื่อเล่นแข่งวงชัย

เล่นสะบ้าม้าแข่งเรือแข่งวิ่งไกล
วิ่งเบียดไปเสอฮ่าหน้าเบิกบาน

ความสำคัญวันสงกรานต์ล้ำราญดุข
พร้อมญาติมิตรหมดทุกข์สิ้นทุกข
อนุรักษ์วัฒนธรรมอันยาวนาน
โลกกล่าวขานสืบเชื้อสายไทยเรา

อัญชลี ณ เชียงใหม่

นางทงษะเทวี หัตถ์ขวาทรงจักร หัตถ์ซ้ายทรงสังข์ ทรงครุฑ เป็นพาหนะ

วันสงกรานต์ วันดี ที่ยิ่งใหญ่
วัฒนธรรม ประจำชาติ ทั่วโลก

เป็นวันขึ้น ปีใหม่ ไทยสยาม
ทิวเขตคาม นามนี้ ที่เรื่อรอง

คำ "สงกรานต์" ภาษาสันสกฤต
คือเคลื่อนย้าย และผ่าน ตามครรลอง

เมื่อพินิจ...คำแปลนี้...มิได้ลอง
ที่บ่งบอก สอดคล้อง ต้องกันนี้

กล่าวถึงต้นกำเนิด เกิดสงกรานต์
อายุเลยวัย...กลางคน...หมั่นญาติ

ยังก่อน พุทธกาล ท่านเศรษฐี
ด้วยไม่มี...บุตรีตา...สืบสกุล

ท่านเศรษฐี ทุกข์ใจ เกินใครเขา
ขอเบาะเขย...เอ่ยวดี...ชี้เข้าคุณ

นักเลงเหล้า บ้านข้างริ้ว ชั่วสุด
เมื่อหมดบุญ สุทัยพินิจ นันแนบน

ท่านเศรษฐี เอ่ยความ เพื่อถามไถ่
นักดื่มเอ่ย...เผยวดี...ที่บั้นก่อน

เจ้าชุนตัวเอง เรื่อใจ ใยขอบคน
กล่าวขบถก่อน ละก่อนจิต พินิจคำ

แม้ว่ามี...สมบัติ...พัสถาน
เมื่อชีพวาย ไร้บุตรนี้ มีบาปกรรม

แม้ยากจน ชนแค้น แสนดาหัส
รับรักษา...ทรัพย์สิน...เมื่อสิ้นใจ

บวงสรอง พระอาทิตย์ พระจันทร์นี้
หลังขอบุตร ตามปีไชรี ไร้แม่เงา

วันนักขัตฤกษ์ สงกรานต์ ทำนเศรษณี
จัดบูชา...พระ ไทร...ได้แผ่อาบ

ทวยเทพ สัตว์สาร ทำนเศรษณี
ทูลขอบุตร...ให้หนึ่ง...ดุษณีไป

ทรงบัญชา เทพบุตร ธรรมบาล
ให้ลูตอง...ไปเกิด...กำเนิดมา

กุมารน้อย มีวิชา บัญญาเฉียบ
เล่าเรียนจบ ไตรเวท เมื่อเจ็ดปี

กบิลพรหม เทพเทวา ทำกุมาร
ครบสามข้อ ขอองตัตต์ เคียรฆ่าไป

สรุปได้ ฝ่ายเทพ ต่องเจ็บปวด
ประสพการณ์ บัญญาเยี่ยม เยี่ยมวิชา

กบิลพรหม เรียงหา วิชาทั้งเจ็ด
เอ่ยวลี บอกความจริง ทุกสิ่งไป

นับมากมาย มหาศาล มั่นนำฆ่า
เงินทอง ของค่าล้ำ นำมอบใคร

มีลูกคอย...ปรนนิบัติ...พัชรีให้
ทำนกลับ ไร้ บุตรดูแล พ่ายแพ้เรา

ทำนเศรษณีเพียรหนักมากมายแล้ว
ทุกขโศกเศร้า สุขใจ แสบสายวาง

เหล่าบริวาร ข้าทาสนี้ ที่เคียดข้าง
วิถีสว่าง รังสรรคบุตร ลุดประกาย

จึงไปเล่า พระจันทร์นี้ มีสุดหมาย
อมรินทร์ได้ เห็นขอบ มอบลูกยา

ตั้งยสงสาร...เศรษณี...ที่สั่งหา
นามว่า“ธรรมบาลกุมาร”ในทันที

รอบรู้หา ใครเปรียบ เทียบได้นี้
ทำนเศรษณีรักตั้งแก้ดวงใจ

หากว่าทำน ตอบบัญชา ครานี้ได้
ตอบผิด ไชรี ให้ตัดหัว ตัดสิ้นมา

ที่อ้างยอด...ตั้งเอง...ว่าเก่งกล้า
กลับพ่ายแพ้...กุมาร...ชีวาตาย

อินทรีบกเกิด เลี้ยงดู อยู่รับใช้
ขอลูก ได้...กระทำ...ตามบัญชา

อุกัตต์เศียร บุษกั ธรรมบาลกุมาร
ทากทัฬหุ รัองหุสน บณโลกา

ตัองวาชปรารณ ฉากบุตรี มีปัญหา
เกิตเพลิ่ง ไหม พลุธา มหุหนุถุย

ถ้าหากโยน...จันไป...ในอากาศ
ทังลอง มหาสมุทร ลุดกัวง ไกอ

เกิตแห่งแล้ง ผนชาติ อณาถ ไชรี
ลึ่งผลให้ วาริเตีออด เทีออดแห่งลอง

ขอให้ลูก เจ็ดลองกรานต์ นันวณเวียงน
แหร์อบเขา พระลุมเรรุ เกณทัมหมคง

อัปเชิยเศียร บิดา ออย่าลิมลอง
ทุกปีตั้ง...เจดจ่านง...ลองกระทำ

ลึ่งกำเนิต วันลองกรานต์ อันยั้งใหญ่
ทุกปีไชรี...ลอง ไทยนี้...ทีลือลือ
ตรงกับเตีอน เมษา เป็นประจำ
กลายเป็น วัฒนธรรม ลือกันมา

โกวิท ธีรวีโรจน์

นางกิมิทาเทวี พระหัตถ์ขวาทรงขรรค์ซ้ายทรงพิณ เสด็จนั่งมหิงส์ (กระบือ) เป็นพาหนะ

ได้อเนกเมษา ทนน้ำร้อน อดไฟอันคดลายน
 ภูมิปัญญา ไบราณ ทานอันชอนชอน

ความรุ่มรุ่ม สุขุมกาย อดถ่ายถอน
 กิจอุทธร ขจรใจ ยิ่งใหญ่พิถี

ประเพณี สงกรานต์ อันบรรเจิด
 เต็มระบำ รำฟ้อน ขจรขลิ

กิจเดอเลิศ กำเนิดให้ คลายร้อนใจ
 คลายฤทธิ์ ตรีขันธ์ พลันฝนคลาย

เทศกาล ยิ่งใหญ่ ไทยทั้งผอง
 กิจลี้กล้า สรงน้ำ พระธรรมกาย

เฉลิมฉลอง ก้องเหล่า ศรีทธาฉาย
 กราบบูญ่า ตายาย พรชัยทได้

ความเป็นมา คราก่อน พุทธกาล
 มีเศรษฐี มหาศาล ศรัทธาการมากมี

มีตำนาน ขานกล่าว คราก่อนนี้
 แต่ไม่มี บุตรรัก ผักฟ้าใช้

ธรรมบาล กุมาร เจริญวัย
เพียงเสียดขอบ เรียงรวบ ไตรภาคี

มีความรู้ คุ้มใจ ฉายราศี
รทบริดี มีปัญญา ปรึกษาขำถุ

ยังมีเทพ อะคร่าอ ทำอภิเษกพรหม
เจ้าเติงน้อย เก่งแคลไชน ไร่เทียมทาน

อินเสียดธรรม ชมเชย เมฆความหาญ
ตั้งเดิมพัน ด้วยชีวิต ปลิดชีวิต

ถามปัญหา สามข้อ ต่อกุมาร
หากตอบได้ กบิลพรหม ก้มเกล้า

หากใจงาม ไม่ได้ ให้เช่นฆ่า
ให้บั้นคอ ของขำ ขี้วาลัย

ปัญหาอื่น วรรคทา มาสามข้อ
ในยามเช้า ราศีคน อยู่ไหนใด

ไม่รังไร ปรินดา หน้าเสียดัย
ถึงตอนเที่ยง เบียงไป ทนใดกัน

ถึงยามค่ำ ถามราศี ปรินไชน
ธรรมบาล ฝั่งงง ปลงกรรมฐาน

ตอบภายใน เจ็ดวัน ไม่จั้นประหาร
ยังมีตมม อนุภาด ทกวันผ่านไป

ธรรมบาล ผ่านไป ในพงพี
นางอินทรี ถามสามี่ พรุ่งนี้ยัง ใจ

บนยอดดาด มีอินทรี คู่ขี้เฒ่าลัย
หาอาหาร ทนใด เตรียมใจไร

สามี่ตอบ นางอินทรี พรุ่งนี้แน่
ธรรมบาล กุมาร ถูกบั้นคอ

จักได้แล เนี้มมนุษย์ สุดสุดคอ
ติดขัดข้อ ปรินดา ล้ากมด

เมื่ถามว่า บุปผา ว่าอย่างไร
รุ่งอรุณ ราศี ที่หน้าคน

สามี่ตอบ ทนใด ให้เหตุผล
คนทุกคน ตั้งง้างหน้า พักตราอ้าไพ

ถึงยามเที่ยง ราศี อยู่ที่อก
ครั้นยามค่ำ ราศีลง ตรงเท้าให้

ตั้งง้างบยง ของหอม ถนอมให้
ตั้งตั้งง้าง น้ำล้างเท้า ขัดเกลาราศี

ธรรมบาล ขำถุปรึกษา ภาษานก
เล่าทบทวน ครวญใคร ชื่นใจดี

ตั้งง้างอก เข้าใจ ในราศี
คืนกลับที่ ปราสาททน เบียมล้นนทัย

ครั้นรุ่งเช้า เข้ารอบ ตอบปัญหา
ธรรมบาล กุมาร พลับตอบไป

กบิลพรหม เทวา มาถามไถ่
ชัดเจนใจ ไขปัญหา ใจคาใจ

กบิลพรหม บรมทำถว้ เรียกเหล่าธิดา
บอกลูกถว้ คราตัดศอ พ่อเมื่อใด

เป็นบริวาร วิกา พระอินทร์ให้
ลักบังเกิด เกทภัย แก่ไขให้ตี

หากตัดเศียร ร่วงหล่น บนพื้นโลก
โยนไปบน อากาศ พินาศป้อวี่

วิบโยก โลกใหม่ ไปทุกที่
ฝนไม่มี ทุกแห่ง แห่งกันดาร

หากทิ้งใน ธารา มหาสมุทร
สั่งธิดา ทั้งเจ็ด ลำเรือการ

น้ำจะมุด ลงดิน สิ้นละทาน
จงเตรียมพาน รับไว้ ไม่หลุดไป

ธ ตัดเศียร เวียนไป ให้ธิดา
ประทักษิณ พระสุเมธ แล้วเบนไป

ตุงชะเทวี่ มีพานมา รับไว้ได้
อับเชยไว้ ในถ้ำ คันธุรีตี

พระเวสสุกรรม เหนรมิต ชิต โกรลาศ
ให้เป็นเที ชุมนม เทวาเทวี่

งามสุดผาด ภาควตี มณีศรี
ครบหนึ่งปี ศรีธิดา เวียนมาสดตี

ในทศกรร เมษายน ยลกิจการ
พานพระเศียร กบิลพรหม บรมบตี เวียนรอบที่ พระสุเมธ เป็นวันเสกกรรนต์

นางเสกกรรนต์ และนางฟ้า มาอั้งมี

วันเสกกรรนต์ วันงาม สิบสามเมษา
วันอาทิตย์ ลีลิตม่ง ทุงษะนงคราญ

ตั้งองดูว่า ตรองวันใด ให้ประสาธ
รักษาหาร อุมพร ตั้งบรรหลั่งครุท

วันจันทร์ นางเสกกรรนต์ ไตราคะเทวี่
ถือพระขรรค์ ไม่เท่า ศาสตราวุธ

ทัดมาลี มุกดาหาร ละคราญลิต
ประทับเหนื่อ ๑๐มยทศ พยัคฆา

วันอังคาร นางเสกกรรนต์ รากษสเทวี่
ข้ายธนู ขวาทวีศูล หนุนภายา

ทัดบัวหลวง มาลี มีหินผา
ประทับเหนื่อ ๑๐ราห คราจรตี

ตรงวันพุธ นางสงครามต์ มณฑาทะไล
มีไพฑูรย์ ประดับ รั้งกายี

ทัดมาลี จำปา ไส้ภาศรี
จรลี ปฤษฏางค์ ข้างหลังลา

วันพฤหัสบดี กิริณีเทไล

ทัดมาลี มณฑา ยี่หุบบุบผา

มรกต เครืองประดับ ระยัยกายา

กินถั่งงา ถีอพระขรรค์ ขีหลังกฤษกร

ตรงวันศุกร์ นางสงครามต์ กิมิทาเทไล
กินถั่งงา ถีอพระขรรค์ บรรเลงพร

จงกลนี บุษราคัม ลำไสมร

เสด็จสถัจริ มหิงตรา คราคลา ไคไล

ตรงวันเสาร์ นางสงครามต์ มโหธรเทไล
นิลรัตน์ ถัดประทีน กินเงินเอทราย

ทัดมาลี สามทาถ ขาดสติไล

พระหัตถ์ข้าย ตริคูไล หนุนหลังมยุรา

วันสงครามต์ บิณี มีวันเสาร์

โคมเดลา มโหธร ออณนอณสง่า

เฉลิมฉลอง กิ่งไทย ใ้หน้าท่า

อวยพรชัย ใ้ประชา สุขาอติ

Soft Power สงครามต์ อันกรียอง ไกร

ขนมไทย ไปท้อทล้า ประชาลชี

ต้อยหน้าไล ใจจริง ยั้งฤติ

ประเพณี ดีงาม ลยามเมไลออง

สกิตยพันธุ ธรรมสกิตย

นางกิริณีเทวี พระหัตถ์ขวาถือพระขรรค์ซ้ายถือปิ่น เสด็จไสยาสน์เหนือปญฺชฎางค์ชสาร (ข้าง)

(๑) เทศกาลสงกรานต์

ประเพณี สงกรานต์ รู้กันใหม่
 ถิ่นปฏิบัติ มาไหนแน่ ไบราณ

วันปีใหม่ ของไทย ไล่ทำน
 เป็นเทศกาล สืบมา ๑๓๑๓

"สงกรานต์" เป็นภาษา สันสกฤต
 ขึ้นศก ใหม่ ราศีเมษ เขตที่มา

เป็นช่วงที่ พระอาทิตย์ เคลื่อนสู่หา
 เตือนเมษา เทศกาล สงกรานต์ไทย

สงกรานต์ ประเพณี มีสามวัน
 "วันมหาสงกรานต์" ไบราณไทย

วันแรกนั้น ที่สืบสาม ยามดตี
 "รดน้ำดำหัว" ผู้ใหญ่ ให้ชื่นบาน

เป็นประเพณี งามยิ่ง มิ่งมงคล
 เพื่อรับพร ของมา ลาโทษทุกข์

เพื่อเริ่มต้น ปีใหม่ ให้สุขสันต์
 ทั้งเป็นการ แลจนถึง ชัยกัตถุญ

แสดงความรัก เคารพ ให้ครบครัน มีพ่อแม่ญาติผู้ใหญ่ ไปถึงครู	ใครบ้างนั้น ถ้าไม่รด น้ำอดสู ล้วนเป็นผู้ มีพระคุณ หนุนรามา
พระพุทธรูป บูชาไหว้ ในทุกบ้าน กราบอธิษฐาน ขอให้สุข ทุกเวลา	ตรึงน้ำทำน ให้สะอาด ห้ามขาดนะ ขอเดชะ ไร้ทุกข์โศก โรคภัยพาด
วันมหาสงกรานต์ไทย ได้ผ่านพ้น วัดวาจัด งานทำบุญ วันสงกรานต์	สืบสิเมษายน"วันเนา"เขาเรียกงาน จะมีการ ขนทรายร๑ ก่อเจดีย์
เซื่อกันมา โบราณ ทำนห้ามว่า พูดไม่ได้ ต่อกันก็ ขออย่ามี	ขอจงอย่า ทะเลาะกัน ในวันนี้ แล้วละดี มิใช่โรค ไรอันตราย
ทั้งเป็น"วันครอบครัวไทย"ที่อหั่ว สมาชิก พ่อแม่ลูก ลูกดีมีพันธ์	สืบสิเมษา ของทุกปี รีกลับบ้าน ได้พบปะ สังสรรค์ วันอุ่นใจ
ที่สืบทำ เมษายน พ้นวันเนา "วันเถลิงศก"งาน สงกรานต์ไทย	สุริยันเข้า เมษราศี ที่ลัดไ เทศกาล วันปีใหม่ ใจเบิกบาน
ประเพณี เจริญฉลอง บ้านองพื้น เด็กผู้ใหญ่ ทั้งอหั่ว มาร่วมกัน	เป็ยกลุ่มขึ้น ฆ่าสุข สนุกสนาน ครบถ้วนวัน สืบท๑๑ ๑๑๑๑๑๑๑๑

(๒) กำเนิดวันสงกรานต์

ก่อนพุทธกาล เศรษฐี ไม่มีลูก ถูกคนเมา เบียดเบียดเหยียด	แสนจะทุกข์ ใจมาก เป็นหนักหนา ไร้บุญญา ไร้ทายาท ขาดบารมี
ทรัพย์สมบัติ ก็สิ้นฟ้า ถ้าตายไป เราากจน แต่มีบุตร ลูกดี	จะหาใคร มาดูแล แม่เศรษฐี คอยพั่ว ยามเจ็บไข้ ได้ดูแล

ถ้าจะโยน ขึ้นไป ในอากาศ
ลงมหาสมุทร ก็หมด อดทำกิน

จะแห้งแล้ง ฝนขาด วิชาคลื่น
น้ำหายสิ้น วารินแต่อด เจ็บอดแห้งไป

จึงสั่งนาง ทั้งเจ็ด ด้วยเหตุผล
นางจึงแห่ประทักษิณพระสุเมธู ไป

เอาพานรับ เตียรตน ห้ามหล่นหาย
อุยเชยไว้ ในถ้ำ คั่นชอุย

พระเวสสุกรรม อุทิศ เหนรมิตรโอง
ประดับแก้ว สะพรั่ง ดั่งมณี

ให้เป็นโรง ประชุมเทวดา มาทั้น
มีชื่อว่า แก้วภาคตรี ที่งามตา

ทุกหนึ่งปี พระธิดาชุด ผัดกันมา
เสร็จพิธี นางสังกรานต์ กลับขึ้นฟ้า

ลงจากฟ้า เยิบพระเตียร แห่เวียนขวา
เป็นเทีมา วันสังกรานต์ งานประเพณี

อย่าลืมนะ ที่สืบสวาม เตือนเมษา
วันมหาสังกรานต์ไทย ปีใหม่นี้
มีกิจกรรม ดีงาม ตามประเพณี
ทำทุกปี ร่วมสืบสวาม สังกรานต์ไทย

จตุพร สุวรรณปากแพรง

นางมณฑาทิวี พระหัตถ์ขวาทรงเหล็กแหลมซ้ายทรงไม้เท้า เสด็จหลังด้สพะ(ลา) เป็นพาหนะ

วันเสด็จจรานต์ เตือนเมษา หน้าร้อนนี้
พระอาทิตย์ ถึงครา ราตรีย้าย

ประเพณี ดีงาม ตามความหมาย
เป็นวันขึ้น ปีใหม่ โบราณมา

มีตำนาน ก่อนเก่า เล่ามานี้
ได้ไปขอ ให้มีบุตร กับเทวา

ท่านเศรษฐี ไม่มีบุตร ชุดงั่ว
พระอินทร์ทรง ประทานมา ขี้ขี้บุตรชาย

ให้บุตรนี้ ขี้ขี้ ธรรมดา
ทั้งเก่งกล้า ฉลาดล้ำ เกินทำนายน

เด็กคนนี้ กล้าหาญ สามารถหลาย
แต่ไม่รวย มีผู้ทำ ประลองกัน

ความทราบถึง กบิลพรหม เทพองค์หนึ่ง
เข้ากลางวันเย็น ราตรีอยู่ ที่ใดกัน

นำมาขี้ ทายปัญหา สวมขี้
สวมขี้ เสียดทิวา มาให้ทัน

ผ่านหกวัน ธรรมดา คิดไม่ได้
พลันได้ยิน บนต้นไม้ นกพูดกัน

ให้กำลังใจ ไปเตือนว่า เกรงเอาขี้
ขี้หนึ่งนั้น ราตรีอยู่ ที่หน้า ไถ

ตอนเช้าสี่ง ต๋องล่างหน้า ไม่ให้หมอง
สี่งต๋องประ พรหมให้หอม อรุโณ

อันขี้๑๑๑๑ ราชอยู่ ที่๑กไซร์
ขี้๑๑๑๑๑ ราชอยู่ ที่๑กไซร์

สี่งอะต๋อง ล้างเท้า ก่อนเข้านอน
กบิลพรหม ต๋องตัดเศียร ให้กับเรา

ธรรมบาล เร่งร้อน หายไตกิเศียร
แต่เศียรเขา ตกที่ใด ภัยร้ายมา

จำต๋องให้ เซ็ดธิดา เวียนมารับ
ถึงวันไหน ให้เทวี วันนั้นมา

เอาพานมา ใส่เศียรลดับ ทุกปีหน้า
เสาร์เมษา ปีนี้ขี้๑ มโหธรเทวี

พร้อมกับให้ มีงาน เอลิม๑๑๑๑
พรหมน้ำปรุง ๑๑๑๑๑๑๑๑ กลิ้นหอมดี

ให้ร่ำร้อง รตนน้ำ กั้นเศียรศรี
สงครามตัน ให้ลัดขึ้น วันเรียงกัน

สงครามตีไทย ดั่งไกล ไปท้อท้อ
ทุกชาติมา เล่นลาดน้ำ แสนเศียรสันต์
Soft Power ระเบิดไกล ไปทุกวัน
สงครามตันนั้น ให้มีสุข ทุกคนเลย...

ศกุนตลา ณ หนองคาย

นางโคราคะเทวี อาวุธคู่กาย พระหัตถ์ขวาถือพระขรรค์ซ้ายถือไม้เท้า เสด็จประทับพยัคฆ์ (เสือ)

สืบเสาะเมษา ทนร้อน ท่อนหมองหม่น
 ถือน้ำ ร่ำทอกลิ่น สิ้นดีเรงริน

ไทยทุกคน ทั้งเขต ทวีทัศน์
 ประแบ่ง แต่งตั้งไว้ ย่อมลาดน้ำเย็น

สันนิษฐาน การเช่น เพ็ญบริบประเพณี
 เพื่อกลาร้อน ฝนไทย ได้แปรเป็น

อินเดียไฮลี ลาดลี ที่ละเล่น
 ดั่งที่เห็น เล่นสงครามต์ งานเด่นไทย

กาลก่อนนั้น งามปีใหม่ ใช้สงครามต์
 เป็นตำนาน ธารจ้ำ น้ำจ่อใจ

ราศีผ่าน กาลอนเบลี้น เวียงวันไซร์
 บันทีกไว้ ในคัมภีร์ มีแสดง

อาทิตยโคจร ร้อนรอบ จักรวาล
 ถือเป็นหนึ่งใน ราศี ที่แจ่มแจ้ง

แสนยาวนาน ผ่านดาว สืบส่องหมู่แสง
 เกิดเบลี้นแปลง เป็นใหม่ ไปนรินทร์

เอกภพมนุษย์ ชุดล้ำ คำราศี
 กลางวันจับ งามกลาง พรายเจิดจรัส

จนไปหลายที่ เข้านี้เกิด เกิดหน้านั้น
 ราตรีพลัน สวรรค์จับ กับบาท

เป็นคำตอพบ ครอบบปัญหา การทำทหาย
ผ่านแจ็ดราตรี ที่บุ๋จฉา วิดีชันา

ตอองบุรุษหมาย ใ้ประลออง ฆอองอิชัก
ทำอภิปอพรหม ฆ่มทำ ธรรมบาอ ไบ

ราศี ก่อทีไต่ ในคน วนเข้าเทียงเฮ็น
ธรรมบาอกุมาร ฆักยเฮียอ ลุ่งฆานไฆ

ทำอภิปอพรหมเป็น ผู้พร่า ฆ่าถามไถ่
หากฉิต ไบ ตออง ใจอิจิพ ต่างตอพบแทน

จนบปัญหา หากคำตอพบ ไม่ครอบครบ
กุมารนึ่งนิก ตริกตรออง หมอองสุดแฉน

หวั่นอิจิพอบ ลอองบใจ ในไพรแฉน
อิตคั้บคั้บ คั้บไป ใจระอา

คู่พญาอินทรี ทีให้ ได้คำตอพบ
เมียถามพั้อ ฆอองราศี ทีวนคนกยา

บัญญารอบ รั้บรู้ กู๋บักษีภาษา
บลิ้มกุมารา พาทน พันรภัยฆาน

อั้งทำอภิปอพรหม พร้อมลลอะอิชัพ
พ้ออะบั้นลือยร เทอรัพลี ลี้อิยญาน

รุคเร้งรับ เรียกหาอิตา มาลั้งการ
ลุ่งเตรียมพาน เพ็้อรอองรับ ละกั้บตี

เหตุลือยรนี้ มีอูทธา พาลิบทหาย
ตอองมหาลุมทร หมตน้ำไป ในทั้นที

อั้งทำลาย กลายเป็นไฟ ไหมแฉนดินนี้
ลั้งทอวี ไมมีงน ท่อนโยนลู่อากาศ

ถ้ากลางเขาพระลู่เมรุ เป็นทีเก็บรักษา
แ่งแ่งน ท้อมนางลอองกรานต์ พานพิลาอ

รอบราศีมา บูชก พาลิมมาตร
โฆยภัย ไกลอวินาศนี้เอง เพ็้องลั้บตี

เบลิย่นราศี ปีใหม่ไทย ไลลอะอาด
ลอองน้ำพระ ละมออล กิเลอมี

บ้านเร็อเนบัตกวางด กี้ก่อ เกิดคักกั้ดลือ
พ้อแม่บรพบุรุษพลี พร้อมกราบกราน

เข้าวัดฟังธรรม นำทราย ใจดีนคั้บ
ลือยเฮ็นลู่ รั้บแบ่งห้อม พร้อมลือยญ

ญาตีพั้บออง ฆอองอั้ง คั้บลือยญ
คนไทยพาน นานอั้ง ยังอั้งประเพณ

กุศล คำเพราะ

นางรากษสเทวี อาวุธคู่กาย พระหัตถ์ขวาก็อตรีตุล ซ้ายถือธนู เสด็จประทับนี้อวราหะ (หมู)

